

A "Victor Català, la senyoreta de l'Escala" cada part s'entrellaça amb el tot d'una manera exemplar: text, interpretació, música, escenografia, teatre, dansa...

Pel que fa a la música, d'una execució impecable, cal destacar l'encertada tria de les peces que conformen la banda sonora de l'espectacle. Cada cançó o peça instrumental aconsegueix sobradament la seva funció de reforç al text i a l'acció teatral i, alhora, ens apropa al personatge de Caterina Albert retratant curiosament l'entorn musical que la feia vibrar.

Sorprèn que la tímbrica de la tenora, l'acordió diatònic i la guitarra impregnin l'espai sonor de l'obra amb tanta naturalitat i destresa artística. Com si visquéssim en un país normal, on conceptes com tenora, contrapàs, improvisació d'arrel..., no provoquessin encara aquell somriure per sota el nas o aquella cara de moniato d'alguns agents culturals.

Una banda sonora impecable -quan a la tria i a la interpretació- que, desacomplexadament, amara profundament en l'esperit de l'espectador.

Marcel Casellas, abril del 2016